

אנשים

בדיוק את משמעות המהפך עבור מפלגת העבודה. היה זה ברגע שבו התחיל לסקר את ענייני המפלגה הכתב הפולק-לוריסטי של הכנסת **היום**, גיל, במקום של הכתב לענייני מפלגות **דן** **רביב** והכתב הפרלמנטרי **אדימלך** **רם**. אז, כשהכתב לענייני פולקלור התחיל לטפל במפלגה שלנו, הרגשתי את המהפך בכל עוצמתו.

במסגרת תפקידו כעורך לשימון פרס, מרבה **בועז אפלבוים** לשהות בין כתלי המישכן. אפלבוים היה, עד למינויו הנוכחי, הממונה על עידוד הסרט הישראלי, מינוי שהוענק לו על ידי שר-המיתר חרוהתעשייה לשעבר, חיים בר-לב, כשימש כעוזרו. כשר התמנה **יגאל הורוביץ** כשר-התעשייה המיחד והתיירות מטעם הליכוד, פיטר את אפלבוים מתפקידו. השבוע נפגשו השניים במסדרונות הכנסת. הורוביץ מיהר אל אפלבוים, חיבקו ונפל על צווארו. בועז לא התרשם, ניער את השר מעליו והעיר לו בטון מעליב: "אני עם חלבון מקראתיסטי לא רוצה עסק!"

אלא שבכך לא תמו צרותיו של אפלבוים. הוא היסב במינוני-הכנסת במחיצתו של **אדי מזורחי**, יועצו הר-מובטל של ראש-הממשלה. לי-פתע ניגש לשולחן שר-האוצר, שהיה בחברת מנכ"ל משרדו, ואמר לשניים: "אם גמרתי לאכול, או לכו לטרקלין. פה זה מקום שאוכלים, לא מדבר רים. אני רוצה לאכול ואין לי איפה לשבת!" ראש-הממשלה, לשעבר, **יצחק רבין**, שישב בסמוך, נחלץ לעזרת השניים והזמין אותם להצטרף לשולחן. אלא שאפלבוים הר-נעלב לא ויתר והפליט: "לא די שהורוביץ זרק אותי מה-עבודה, עכשיו ארליך זרק אותי מהאוכל!"

עורך ג'רוזלם פוסט, **ארי ראט**, היה בעבר חבר קיבוץ חמדיה. לפני נסיעתו לוועידת קאהיר טילפן אליו מזכיר הקיבוץ, וביקש ממנו לעניין את **עותמון אחמד ע'ותמן**, אבי-התנו של הנשיא המצרי, שהוא גדול קבלני מצרים. בייבוא הדלתות ש-מייצר הקיבוץ. ראט אכן נתקל בעותמן, ושטח לפניו את בקשת הקיבוץ. תגובתו של עותמן: "בבוא השלום אשמה לבקר בקיבוץ. לא-דווקא לשם רכי-שת דלתות. באשר לדלתות, עוד מוקדם לדבר."

מנהיג פועלי אשדוד לשעבר, **יהושע פרץ**, הנח-שב כמלך העדה המרוקאית בעיר, הודיע השבוע כי הוא ממיר את עדתו והופך רוסי. לאחרונה נפתח מועדון-לילה רוסי בשם **ריגה באשדוד**, ופרץ הפך אחד מאורחיו הר-קבועים. הוא למד את כל השירים הרוסיים המושרים ב-מועדון, ומדי לילה הוא לוקח את המקרופון ושר את שירי אמא רוסייה, להגאת האורחים. כשאני שוכח להודיע לכולם: "אני גמתי להיות מרוקאי, עכשיו אני רוסי!"

במסיבה שהתקיימה לכ-בוד יובל פעילותו האמנותית של **יעקב דוידוף**, מי שהיה בעל קולנוע גן רינה בבית השט, נזכר בעליה-שימחה כי שנה לפני תום מלחמת-העולם הר-

שניה נפל השחקן **זאב בר-לינסקי** בשבי הגרמנים. אלא שאיש לא ידע היכן הוא שבו, ואם הוא בכלל חי או מת. חבריו בארץ חששו לגורלו, וניסו לברר דרך הצלב האדום, מה קרה לו. אך לשווא. והנה, שבוע אחרי תום המלחמה, בחודש מאי 1945, הגיע מיברק לדודון: "היטלר מת. בר-לינסקי חי!"

הכתב הפרלמנטרי של הרדיו, **אבנר תבורי**, התי-פטר מתפקידו כתוצאה מחי-לוקיידעות בינו לבין הכתב המדיני **שלום כיתל**, שנת-גלעו בעת שסיקרו את ועידת קאהיר. תבורי התקבל לעבודה כמישנה לכתב הפרלמנטרי של ידיעות אחרונות, **גידעין ריי-בר**, וייכנס לתפקידו בשבוע הבא.

כתב הארץ לענייני מישפט, **אילן שחורי**, חגג את יום הולדתו ה-24. עמיתו, הכתב לעניינים פוליטיים, **אבי ולנטיין**, הגיש לו שי-תק-ליט של הפסנתרן **ארטור רובינשטיין**. על מעטפת הר-תקליט כתב ולנטיין: "זו ההז-דמנות לברר אם אתה אוהב את ברהמס או לא."

רב הקמפוס של אוני-ברסט בראילן, הרב **יש-ראל** **הם**, תקף בחריפות את הרב **איכא ישראלי**, המקיים חוג מיוחד הנוכה לפופולריות רבה בקרב הסטודנטים הדתיים. הרב טען כי איכא, הבוהמי החילוני לשעבר, סוטה מהקו המקובל על גדולי ישראל. הרב איכא לא נשאר חייב, ובטור המיוחד הקרוי "איכא", שיש לו בבית-קול, עיתון הר-סטודנטים של אוניברסיטת בר-אילן, השיב לרב הם מנה אחת אפיים.

חזר בתשובה אחר, הרב **מורכי** **הם**, (פופיק) **אילן**, עשה עד לחזרתו בתשובה את שירות-המילואים שלו במי-גרת ענף הווי ובידור של צה"ל. על פי בקשתו המפור-רשת, הועבר פופיק לאחרונה מהענף, ועשה שירות מילואים בן חודש ימים כסמל-דת ב-יחידה קרבית.

מלכת חיי-הלילה של פאריס, **רז'ין**, ביקרה אינקוג-ניט בישראל, השתכנה בבית ידידים וסירבה לענות לקריאות טלפוניות של עיתונאים. היא בילתה חלק מזמנה בכפרו של **רפי נדסון** באילת, ובתל-אביב ביקרה פעם אחת בלבד, במועדון של **רפי שאולרי**.

גם איל-העיתונות הגרי-מני **אכסר שפרינגר** ביקר בישראל עם אחת מידידותיו הצעירות. כמו רז'ין התחמק שפרינגר מעניניהם של עיתור-נאים סקרניים, ומקום הימצאו נשמר בסוד כמוס. מי שביקש להתקשר עם שפרינגר נאלץ לעשות זאת דרך משרדו בגרמניה.

הצייר המזוקן **צבי גרא** עיף מלשמוע על דימונו הר-חיצוני הרב לארכיבישוף **הי-לאריון קפוצ'י**. גרא, העוסק בימים אלו בהשלמת ציור שהוזמן על-ידי מוזיאון התפר-צות, החליט לחמוד לצון, עטה על גופו גלימת כומר, הזמין את כל ידידיו לביתו, ישב באמצע החדר והשלים את הציור. לאורחים התמהים הס-ביר גרא: "מה יש, לקפוצ'י אסור לצייר פולקלור יהודי?"

יעקוב סער

צלם לישכת-העיתונות הממשלתית, חצטיין שוב בתצלומיו בקאהיר. הפעם התרכז בשר-הביטחון עזר וייצמן ובגנרל עבד-אל-ראני אל-גאמסי, הנציח אותם בקונצרטו לארבע ידיים. זה היה כאשר השניים שוחחו ביניהם לעיני המצלמות, לפני שהחלו הדיונים

